

תלמידים יוצרים קוד אתי להתנהלות מיטבית ברשת

הקדמה

אנו נמצאים בפתחו של השבוע הלאומי לגלישה בטוחה ברשת תשע"ח, המתמקד בפיתוח אמפתיה ורגישות כלפי האחר ברשת. תלמידינו, שנולדנו למציאות בה הרשת מהווה חלק בלתי נפרד מחייהם, צוברים התנסויות וחוויות במרחב זה, מתעדים אירועים שונים ומשתפים את חבריהם לרשת.

השבוע הלאומי לגלישה בטוחה ברשת מהווה אירוע שיא בו כלל מסגרות החינוך מקדישות זמן, מחשבה ופעילויות לנושא זה. שבוע זה מהווה בעבור כולנו הזדמנות **לעצירה והתבוננות אישית ובינאישית** באשר להתנהלותנו ברשת. זאת, מתוך מטרה לחדד ערכים שינחו את התלמידים בעת ההתנהלות ברשת ויהוו בסיס לפיתוח תרבות המקדמת שיח אמפתי, אחראי ומכבד.

משרד החינוך, בשיתוף בית הספר לתקשורת במרכז הבינתחומי, מזמינים אתכם להעביר את הפעילות המוצעת בהמשך אשר מטרתה לבנות "קוד אתי" ארצי, המבוסס על עקרונ **"חכמת ההמונים"**.

קהל היעד: יסודי (ה-ו)

משך הפעילות: 90 דקות

מטרות הפעילות

- העלאת המודעות של תלמידים לסוגיות הקשורות להתנהלות ברשת: נורמות התנהגות, אמפתיה ורגישות לאחר, תדמית דיגיטלית, שמירת הפרטיות, התמודדות עם מצבי פגיעה ועוד.
- יצירת קוד התנהגות ארצי – בניית אמנה להתנהלות חיובית, רגישה, ערכית ומכבדת ברשת לצד מניעת בריונות ברשת, אשר אותה ינסחו יחדיו תלמידים מכל בתי הספר בארץ ואל עקרונותיה יתחייבו.

הפעילות המוצעת כוללת שני חלקים –

- סדנת "כישורי חיים"- הפעילות מבוססת על דילמות מוסריות ועל אירועי פגיעה ברשת ומזמנת דיון

ערכי, רגשי וחברתי באשר לדרכי מניעה והתמודדות עם אירועים מסוג זה.
- ניסוח קוד התנהגות כיתתי - ניסוח הקוד יעשה בשיתוף התלמידים בתום הפעילות הסדנאית, ויהווה ביטוי למסרים ותובנות להנהלות מיטבית ברשת. הקוד האתי יועלה ע"י מנחה הפעילות לאתר ייעודי.

מומחים בתחום האתיקה מהמרכז הבינתחומי, בשיתוף עם גורמי המקצוע במשרד החינוך, יתכללו את המסרים שיועלו לאתר הייעודי, לכדי קוד אתי ארצי משותף. לקראת היציאה לחופשת הקיץ יפורסם הקוד האתי באתר שפ"נט ובענן החינוכי.

חשיפת הקוד האתי לתלמידים יכולה להיעשות במסגרת בית ספרית, שכבתית ו/או כיתתית באופנים שונים כגון: פעילות חווייתית, חתימה על הקוד, תלייתו בכיתה, העלאתו לאתר הבית ספרי, פעילות משותפת להורים- תלמידים וכד'.

חלק ראשון – סדנת כישורי חיים

א. פתיחה - במליאה

המורה תסביר: כללי התנהגות נחוצים במצבים שונים כדי לשמור, להגן ולתת תחושת בטחון לציבור הרחב. ישנם מצבים שבהם כללים אלה ברורים ומקובלים על כולם, בהם נפעל על פי חוקים ותקנות או על פי ערכים חברתיים-תרבותיים ונורמות התנהגות מקובלות (מומלץ להעלות בפני התלמידים שאלה: אילו כללים ברורים ומקובלים בציבור הרחב?)

כך לדוגמא, ההחלטה מי ומתי יעברו במעבר חצייה היא החלטה שנקבעה על-ידי המדינה, וזאת במטרה לשמור על האזרחים מפגיעה. כל הולכי הרגל מבינים כי יש להישמע לרמזורים ולהכיר בסימנים שהם מייצגים: אור אדום- "עצור" ואור ירוק - "עבור".

ישנם מצבים, שבהם אנו לא בטוחים כיצד נכון ומותר לפעול (מומלץ להעלות שאלה בפני התלמידים: האם נתקלתם במצבים שבהם לא הייתם בטוחים כיצד נכון ומותר לפעול? מה עשיתם במצבים אלו?). דבר זה מתרחש פעמים רבות במצבים חדשים ולא מוכרים, כמו למשל כאשר נכנסת לחיינו טכנולוגיה חדשה או אמצעי תקשורת חדשים. במצבים אלה אנו צריכים לעצור

ולחשוב כיצד הערכים המוכרים לנו, שעל פיהם אנו פועלים, עשויים להנחות אותנו כיצד לנהוג גם במקרים חדשים אלה.

לעתים ישנם גם מצבים שבהם ישנו קונפליקט סביב ערכים ונורמות והם עלולים להעלות תחושות מנוגדות. במצבים כאלה אנו צריכים לקבוע יחדיו כללי התנהגות מתאימים.

המנחה יציג בכיתה דוגמאות הממחישות דילמה מוסרית:

דוגמא 1-

יוסי ואבי הם שני חברים הנאמנים האחד לשני, ומחזיקים בדעה ש-"חברות ונאמנות הן מעל הכל". יום אחד שיתף יוסי את אבי בכוונתו לבצע מעשה שיש בו סיכון - ברשותו סיסמא למחשב המורה. לדבריו, כניסה למחשב תאפשר לו להשיג את טופס המבחן במתמטיקה. שאלה לתלמידים:

- בדוגמא זו, אילו ערכים נשמרו/התערערו? (ערך החברות, ערך טוהר הבחינות).
- האם לדעתכם יש לדווח על ההתנהגות המתוכננת (פריצה, גניבה) הפוגעת בערך טוהר הבחינות או לשמור בכל מחיר על הערך החברות?
- האם יש מקום להגדרה חדשה של ערך החברות בין יוסי ואבי כך שמצד אחד הדילמה תיפתר, אך מצד שני החברות תוכל להישמר?

דוגמא 2-

להלן [סרטון](#) העוסק "בקשר השתיקה" המדגיש את ההתנגשות שבין ערך "החברות" לערך "היושר" ומחזק את ההבחנה שבין דיווח להלשנה (הסרטון הופק ע"י תיאטרון "נגיעות").

- במקרה שהוצג ישנה התנגשות בין שני ערכים. האם זכור לכם מקרה בו גם אתם נאלצתם להתמודד עם דילמה מסוג זה (התנגשות בין שני ערכים)? כיצד פתרתם אותה ?

לסיכום חלק זה של השיעור:

המנחה ידגיש לסיכום כי המקרים שהוצגו בדיון בכיתה מלמדים כי ישנם מצבים שבהם אין חוק ברור ומחייב, ולכן לפעמים עלינו להכריע ולקבוע מהם הערכים על פיהם עלינו לנהוג על מנת לשמור על חברה הגונה, ערכית ומוסרית. כך הוא הדבר גם בדילמות העולות לעתים כתוצאה מהשימוש באמצעי המדיה הדיגיטליים.

הפיתוחים הטכנולוגיים הביאו עימם לעולמנו משמעויות חדשות ורחבות למושגים מוכרים כגון "חבר", "מידע", "זמינות", "שיתופיות", "תיעוד" ו"הפצה". שימוש באמצעים אלה עשוי לזמן לנו הנאה והתנסויות נפלאות, אך גם עלול להוביל למצבי סיכון ופגיעה.

ב. דיון בקבוצות

להלן דוגמאות לאירועים שהתרחשו ברשת. המנחה יחלק את הכיתה לקבוצות דיון. כל קבוצה תקבל סיפור מקרה המתאר מקרה של פגיעה ומלווה בשאלות לדיון בקבוצה. את התובנות המרכזיות שיעלו בדיון הקבוצתי יציגו התלמידים במליאה.

סיפור מספר 1

חניכי חוג סיירות יצאו בחופשת הפסח לטיול של יומיים בצפון הארץ. בתום היום הראשון לטיול הקימו מאהל בו ילונו. בזמן הקמת המאהל אחד החברים, עמית, נדקר ברגלו והחל לקפץ על רגל אחת מרוב כאב. שאול - חבר מהקבוצה, בצחוק מתגלגל שלף את הטלפון הנייד, צילם את חברו הסובל, שלח את התמונה בווטסאפ הכיתתי וכתב: "חבל שאתם לא כאן, הולכים כאן קטעים... ראו את עמית רוקד ריקוד אינדיאני עם הרוחות". מיד החלו התגובות לזרום בקבוצה. היה מי שכתב: "זה לא ריקוד אינדיאני זו קרפדה מקפצת". חבר נוסף הגיב: "עוד לא התחלנו בטיול וכבר עמית עושה צרות... מה יהיה בכיניי ???". תגובות נוספות התקבלו: "רוצים עוד תמונות, וסרטונים של עמית המקפץ". התמונה אף הועלתה לאינסטגרם וזכתה לתגובות ו-"לייקים" מביכים.

דיון בקבוצה

- מה לדעתכם חשב והרגיש עמית לאחר שנודע לו על הפצת התמונה?
- האם מדובר באירוע פגיעה? מי פגע בו? האם שאול בלבד? האם ישנם עוד שותפים לפגיעה?
- אילו דרכי ההתמודדות הייתם מציעים לעמית?
- מהי לדעתכם, האחריות והחובה של כל אלו שקיבלו את התמונה המביכה לידיהם ("העומדים מהצד")?
- מה הייתם עושים במקום עמית?
- מה הייתם עושים במידה והייתם נחשפים לתמונה שהופצה?
- האם נתקלתם במקרים דומים? כיצד פעלתם?

סיפור מספר 2

לקראת ל"ג בעומר חברים מהשכבה תכננו את ערב הדלקת המדורה. לשם כך פתחו קבוצת ווטסאפ. בקבוצה החלו לתכנן את האירוע ולחלק משימות בין חברי הקבוצה. איה, אחת מחברות הקבוצה שמה לב כי חברתה הטובה שלומית לא נמצאת בקבוצה ובקשה לצרפה. מנהלת הקבוצה הביעה התנגדות וטענה כי שלומית לא מתאימה להיות באירוע, טענה כי היא נצלנית ועצלנית. לדבריה הצטרפו חברים נוספים אשר חיזקו ותמכו טענותיה. איה ניסתה לשכנע את החברים אך ללא הואיל. אחד מהם פנה לאיה ואמר: "איה, אם לא מתאים לך, נוציא אותך מהקבוצה... כנראה את לא שונה משלומית". שאר החברים בקבוצה נשארו דוממים.

איה נפגעה מאוד, גם בשל היחס שקבלה וגם בשל הפגיעה בחברתה שלומית. מצד אחד רצתה להיות חלק מהקבוצה, לתכנן את מסיבת החוף ולהשתתף בה, אך מצד שני, נפגעה מהיחס שהיא ושלומית קיבלו מחברי הקבוצה.

דיון בקבוצה

- מה לדעתכם חשבה והרגישה איה לאורך כל המקרה המתואר?
- איה בחרה להביע את עמדתה ולהגן על חברתה. מה דעתכם על בחירתה?
- מה הייתם ממליצים לאיה לעשות בעקבות המשפט שנאמר לה?
- חברי הקבוצה בחרו שלא להגיב למשפט שנאמר לאיה. איך לדעתכם התמונה הייתה יכולה להשתנות אם שאר חברי הכיתה "העומדים מהצד" היו נוקטים בפעולה ונותנים גיבוי לאיה?
- האם נתקלתם במקרים דומים? כיצד פעלתם?

סיפור מספר 3

לקראת חופשת הקיץ חברים מהשכבה תכננו את מסיבת סוף שנה אשר תתקיים במתנ"ס השכונתי. לשם כך פתחו קבוצת ווטסאפ. איה חלקה תפקידים בין חברי הקבוצה: "נעמה את אחראית על האוכל, נועם אתה אחראי על השתייה, חן את אחראית על המוסיקה וכפיר אתה אחראי על עיצוב ההזמנה והפצתה". נועם, התנגד וכתב לאיה: "מי את חושבת שאת... מנהלת גדולה? ועל מה את אחראית, עלינו? נראה לך? ובכלל אני לא רוצה להיות שר המשקאות אני רוצה את תפקיד הדי ג'י". מושיקו, שלא קיבל תפקיד, זעם גם הוא... וכתב: נועם צודק, את יכולה להחליט רק על עצמך... אני לוקח על עצמי תפקיד- להוריד אותך מכיסא המלכה ושם את עצמי מנהל... עכשיו אחלק תפקידים מחדש, וחוצמזה את מוזמנת לעזוב את הקבוצה, מי רוצה אותך בכלל....". חן שהייתה עדה לשיחה לא אמרה דבר וכפיר כתב: "מה קורה כאן.... יש כאן הרבה אקשן, אולי אכניס לכאן עוד חבר'ה שייהנו".

נעמה לא הגיבה בקבוצה אך לקחה יוזמה ועדכנה את המחנכת שלה על ההתנהלות בין חברי הקבוצה. למרות העזרה של נעמה והתערבותה של המחנכת, איה התלבטה אם להגיע למסיבת הסיום.

דיון בקבוצה

- במקרה המתואר השתתפו שישה ילדים וילדות. מה ניתן לומר על דרך ההתנהלות של כל אחד ואחת מהם? (איה, נועם, מושיקו, חן, כפיר ונעמה).
- כיצד לדעתכם הרגישה איה בעקבות ההתנהלות של חברי הקבוצה?
- האם מדובר באירוע פגיעה? אם כן- מי הם הילדים שפגעו בה?
- כיצד הייתם מציעים לאיה לפעול?
- חן ונעמה בחרו להתנהג באופן שונה לנוכח האמירות כלפי איה. מה אתם יכולים לומר על אופן ההתנהלות של כל אחת מהן? מדוע כל אחת מהן בחרה בדרך אחרת לדעתכם?
- מהי לדעתכם האחריות והחובה של כל החברים בקבוצה ("העומדים מהצד")?
- האם נתקלתם במקרים דומים? כיצד פעלתם?

קבוצה מספר 4

שתפו ב"סיפורשת" (אירוע פגיעה שהתרחש ברשת) שנחשפתם אליו. כתבו את הסיפור בקצרה בכרטיסיה.

קבוצה מספר 4

- הסיפור שהוצג מתייחס לאירוע פגיעה. מהי הפגיעה המתוארת בסיפור?
- אילו רגשות עלו בכם כששמעתם את הסיפור?
- הסיפור שהוצג מתייחס לאירוע פגיעה. מהי הפגיעה המתוארת בסיפור?
- מיהן הדמויות בסיפור וכיצד פעלו?
- האם היו עדים לפגיעה? כיצד נהגו?
- האם נתקלתם במקרים דומים בחיי היומיום שלכם? מה הרגשתם? כיצד פעלתם?
- כיצד ניתן לקדם התנהלות רגישה ואכפתית כלפי אחרים ברשת בכדי לצמצם אירועי פגיעה?

ג. דיון במליאה

- לאחר העבודה בקבוצות, המורה יזמין נציג/ה מכל קבוצה להציג את התובנות אליהן הגיעו תוך כדי הדיון בסיפור המקרה..

- בנוסף, ניתן להזמין את התלמידים לשתף בתובנות הנובעות מאירועים שחוו בחיי היומיום.

- לאחר הצגת התובנות, המורה יעלה לדיון כיתתי את שתי השאלות הבאות:

1. המקרים שתוארו בסיפורי המקרה שונים אלו מאלו, אך עם זאת יש חוט המקשר ביניהם. מהו לדעתכם החוט המקשר? (חשוב לגלות אמפתיה ורגישות לאחר גם ברשת באופן כללי ובמיוחד כעדים לאירועי

פגיעה, תפקידם של העומדים מהצד באינטראקציות חברתיות המתנהלות ברשת).

2. בין הרצוי למצוי: פעמים רבות, למרות שאנחנו יודעים מה הדבר הנכון והערכי לעשות כשמתרחש אירוע פגיעה, אנחנו בוחרים לא להתערב ולא להגיב. מה עוצר אותנו מלהגיב? מה יביא אותנו לנקוט עמדה? (רגישות כלפי האחר והצורך שלו, ערכים בהם אנחנו מאמינים, הבנה שבפעם הבאה זה יכול להיות אני והייתי רוצה שמישהו יהיה לצדי, שמירה על זכויות, שמירה על כללים וחוקים).

ד. סיכום במליאה

לאחר הדיון בכיתה המורה יסכם וייתחס לנקודות הבאות:

- המרחב הדיגיטאלי הינו חלק בלתי נפרד מהחיים ובו אפשרויות רבות ומגוונות לשיתוף מידע, קשרים חברתיים, למידה ועוד.
- במרחב זה חשוב להקפיד על נורמות ההתנהגות ראויות כגון שיח מכבד, התנהגות ערכית, גילוי אמפתיה כלפי האחר, סיוע לאחר, פניה לעזרה והפעלת שיקול דעת לפני מעשה.

חלק שני – ניסוח קוד אתי

המורה יסביר לתלמידים בכיתה: לאחר שנחשפנו להיבטים המוסריים והחברתיים, ננסח קוד אתי (כללי התנהגות) להתנהלות מיטבית ומניעת פגיעה ברשת. את הקוד המשותף ננסח יחדיו בכיתה ונעלה אותו [לאתר המיוחד שהוקם לשם כך](#).

מומחה לאתיקה מביה"ס לתקשורת במרכז הבינתחומי בהרצליה ישלב יחדיו את כל ההצעות מכל הכיתות בבתי הספר בישראל וינסח קוד משותף. קוד זה יהיה זמין ומעוצב להדפסה ולשיתוף באתרים הבית ספריים, בעלוני מידע להורים וכיו"ב.

מהו קוד אתי?

קוד אתי הוא מסמך המתאר את הערכים, המידות, המחויבויות וההתנהגויות הראויות וההוגנות להתנהלות. הקוד האתי מהווה מעין הנחיות להתנהלות אישית, חברתית, של אנשי מקצוע וארגונים. קוד אתי כזה יש לרופאים, עורכי דין, חיילים, ואנשי מקצוע נוספים. הוא נדרש בכל תחום ותחום.

חשיבותו של קוד אתי:

במציאות המודרנית בה אנו נמצאים ופועלים ברשתות חברתיות, באינטרנט ובסלולר ומנהלים קשרים באמצעות אפליקציות חדשות, אנו נדרשים לגבש כללי התנהגות ואתיקה לדברים שאנו עושים בעולמות הללו. המעשים שלנו, הדברים שאנחנו מצלמים, כותבים, משתפים, מגיבים או מורידים יכולים להשפיע גם עלינו וגם על ילדים ומבוגרים אחרים. לפעמים הפעולות והמעשים שלנו יכולים לפגוע ואפילו לגרום נזק, לפעמים אפשר לעזור, לסייע, לתמוך, וגם להציל ילדים ואנשים אחרים. מדריך ההתנהגות, הקוד האתי, יעזור לנו לחשוב, להבין ולדעת, איך נכון וראוי להתנהג, מה טוב ומה פחות טוב, בכל הקשור לרשת. את המדריך הזה נכון להכין ביחד, עם מומחים, מבוגרים, וגם ילדים ובני נוער, המכירים היטב, כל אחד מזווית אחרת, את היתרונות והחסרונות, את הסכנות והתועלת, שבפעולה ועשייה ברשת האינטרנט.

הנחיות למורה:

- המורה ירכז על הלוח או בקובץ שיתופי / לוח שיתופי את כללי ההתנהגות אותם ינסחו התלמידים. מומלץ כי המורה יציג את ההיבטים השונים הקשורים להתנהלות ברשת: שיח מכבד ברשת, שמירת הפרטיות, נורמות התנהגות, תדמית דיגיטאלית, מקומם של העומדים מהצד, סיוע ודיווח במצבי פגיעה ברשת, עבירות ברשת.
- לאחר דיון בכיתה המורה יוביל את הכיתה לניסוח קוד אתי אחד המוסכם על תלמידי הכיתה.
- המורה יעלה את הקוד האתי [לאתר הייעודי](#).

נספח: היבטים של מוסר וחוק

* לשיקול דעת המורה, האם להציג היבטים אלו כחלק מהדין הכיתתי

א. הכללים המוסריים-הדתיים

לפני קיומם של חוקי מדינה, בתקופות המקרא עליהן אנו לומדים בשיעורי תנ"ך ושעיצבו חלק מהערכים והנורמות המקובלים בימנו, כמובן שלא הייתה עוד בריונות ברשת, אך ניתן למצוא התייחסויות שונות למקרים של העלבה וביוש. ביוש כוונתו "הלבנת פנים" (בשל הפנים המחווירות כתוצאה מההשפלה) והיא בעיקר פגיעה בנפשו בכבודו ש לאדם. הלבנת פנים הוגדרה על ידי חכמים אנשי סמכות דתית כמעשה חמור ביותר.

במשנה, בפרקי אבות נכתב:

רבי אלעזר המודעי אומר... והמלבין פני חבר וברבים... אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא! (משנה, מסכת אבות, פרק ג', משנה י"א).
רבי חנינא אומר על כך: "כל היורדי לגיהנום - עולים, חוץ משלשה שיורדין ואין עולין. ואלוהן: הבא על אשת איש, והמלבין פני חברו ברבים, והמכנה שם רעל חברו" (תלמוד בבלי, מסכת ב, דף נ"ח, עמוד ב')

ב. החוקים הקיימים בישראל

אנו מבינים כי כמו בתקופות מסורתיות, בהן ניסו חכמינו להתמודד עם התנהגויות של "הלבנת פנים", גם אנו צריכים לקבוע כללי התנהגות להתנהלות ברשתות החברתיות, באינטרנט ובטלפונים הסלולריים. במדינת ישראל נחקקו מספר חוקי מדינה, אשר אמורים לשמור על האזרחים ממצבים אלה של הפצת מסרים פוגעניים, תמונות משפילות וכל מעשי בריונות נוספים, אך הם אינם מוכרים לכל ואינם בהכרח מותאמים לסוגיות העולות בעקבות כניסתן של הטכנולוגיות החדשות:

- חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 קובע כי "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". סעיפים 2 (3), (4) ו-(10) לחוק מגדירים פגיעה בפרטיות, בין השאר, כ"צילום אדם כשהוא ברשות היחיד, פרסום תצלום של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו" ו-"פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות". סעיף 5 לחוק קובע כי "הפוגע במזיד בפרטיות זולתו" באחת מן הדרכים שצוינו לעיל דינו מאסר של חמש שנים. כן נקבע כי פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית. בית המשפט רשאי לחייב אדם שהורשע בעבירה לפי חוק זה בפיצוי של עד 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק ועד 100,000 ₪ במקרה שהוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע. היכולת להעמיד לדין אדם בשל פגיעה בפרטיות תלויה בכמה שאלות ובהן: האם פרסום

התצלום בוצע ללא הסכמתו של המצולם? כיצד מוגדרת רשות היחיד והאם התצלום נעשה ברשות היחיד? האם הפרסום נעשה במזיד מתוך כוונה להשפיל ולבזות ועוד.

- חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 מגדיר לשון הרע, בין השאר, כדבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדן. פרסום, לענין לשון הרע, הוא כל פרסום, בין בעל-פה ובין בכתב ובדפוס, שהיה מיועד לאדם זולת הנפגע והגיע לידי אותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע. סעיף שש לחוק קובע כי המפרסם לשון הרע בכוונה לפגוע בשני בני אדם או יותר זולת הנפגע דינו מאסר שנה אחת. כן נקבע כי פרסום לשון הרע הוא עוולה אזרחית. בית המשפט רשאי לחייב אדם שהורשע בעבירה לפי חוק זה פיצוי של עד 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק ועד 100,000 ₪ במקרה שהוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע.

- חוק למניעת הטרדה מינית (תיקון מס' 10) התשע"ד 2014-- התיקון לחוק קובע איסור פרסומם של תצלום, סרט או הקלטה של אדם המתמקד במיניותו, בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום. עברה זו תיחשב הטרדה מינית שעונשה עד חמש שנות מאסר. על פי התיקון, המפיץ יוגדר עבריין מין והנפגעת תוכר כנפגעת הטרדה מינית.